

Poolas, Poznanis toimuva Euroopa kohtumise (detsember 2009) ja Aasia noortekohtumise künnisel Manilas, Filipiinidel (veebruar 2010), soovime avaldada tänu Hiina kristlaste küllakutse eest. Mõned meie vendadest veetsid kolm nädalat nende hulgas ning olid sügavalt liigutatud niivõrd sooja külalislaskuse poolt. Peale kõiki neid mitmekülgseid kohtumisi, mis on hiljuti aset leidnud, on nende Kiriku olukorra ja nende suure riigi (Hiinas elab 56 erinevat etnilist gruppi) sügavam mõistmine meile veelgi olulisem.

Pekingis asuva katoliku katedraali sissekäigul võtavad kristlased kordamööda vastu kõiki külalisi. Vanem naine ütles meile: «Peale neid pikki aastaid, mil igasugune usu väljendamine oli võimatu, nägime me kiriku uste avanemist 1970 aastate lõpus. Tänapäeval tuleb meid vaatama üha enam mitte-kristlasi. Meil ei ole võimalik neid vastu võtta nii hästi kui me tahaksime.»

Üks noormees selgitas meile: «Hiina vaim on alati uskunud taevasse ja teispoolsusesse. Möödunud sajandid ei ole kustutanud traditsioonilisi väärtushinnanguid, eelkõige püüdlust kooskõla poole ja austust vanemate põlvkondade suhtes. Viimastel aastatel on materiaalne elu õnneks paranenud, kuid samal ajal tunnetavad paljud vaimset puudujääki ning otsivad elu mõtet. Üha enam noori inimesi pöördub usu poole, seda eelkõige suuremates linnades.»

Hiina Kirik on ikka veel väike ja peab tihtipeale läbi saama väga väheste vahenditega. Ning sellest hoolimata – milline dünaamiline usk valitseb kristlaste hulgas! Me imetleme nende vastupidavust ja nende ustavust. Meile on ilmselge, et Jumala käsi on mängus. Me kohtasime usklikke, kes nende tagasihoidlikus olukorras, mängivad aktiivset rolli oma riigi tuleviku ülesehitamisel. Näiteks peale suurt maavärinat Sichuani provintsis läksid paljud ohvritele abi pakkuma; nad on ikka veel seal ja nende abi on väga hinnatud kohaliku elanikkonna hulgas.

Paljud inimesed rääkisid meile kannatustest, mida nende vanemad või vana-vanemad pidid usu nimel läbi elama. Kõik, keda me kohtasime, on väga tänulikud teadmise eest, et paljud usklikud mujalt maailmast tunnevad end neile lähedasena. Kui me jutustasime ühes suures protestantlikus kirikus, kuidas Taizés palvetavad noored inimesed kõigilt kontinentidelt igal reedel Hiina kristlaste eest, plaksutasid kõik ühtäkki käsi.

Lähiminekliku poolt tekitatud jagunemine Kirikute vahel on jätnud valusaid jälgi. Olles veendunud, et nüüd on kätte jõudnud aeg edasi liikuda, otsivad paljud kristlased lepitust. On väga oluline, et see saaks alguse usklike südameis. Ühises palves Jumala poole pöördumine võiks olla üks viis näitamaks, et ühtsus on võimalik.

Hiinas tunnetavad üha enam kristlasi liitepunkte evangeeliumi ja muistsete tarkuste pärandi vahel. Üle kogu Aasia on neid, kes soovivad elada evangeeliumi dialoogis teiste kultuuride ja erinevate uskudega ning pöörates erilist tähelepanu vaestele. Kas ka teiste kontinentide noored ei võiks leida rohkem inspiratsiooni sellisest lähenemisest?

Märgina sõprusest ja tänutundest Hiina kristlaste suhtes lasi meie vennaskond 2009. aastal printida Operatsioon Lootuse kaudu miljon Piiblit ning jagas need laiali kõigis Hiina maakondades.

Kiri Taizést

eriväljaanne ^{ET}

KIRI 2010

Kiri Hiinast

IGAS INIMOLENDIS, IGATSUS

Väljaspool ulatuslikke kultuurilisi erinevusi, mis võivad tekitada suuri barjääre kõigi kontinentide vahel, moodustavad kõik inimesed kokku ühe suure perekonna¹; meie külaskäik Hiinasse kinnitas meis seda veendumust veelgi enam.

Milline ka ei oleks meie kultuur, meie vanus või meie ajalugu, meid kõiki ühendab ootus ning janu täisväärtusliku elu järele.

Piibel mainib seda janu mitmel korral. Ta näeb seda kui Jumala poolt meisse jäetud jälge tõmbamaks meid tema poole². Kas me lubame sellel janul end seest õõnestada, soovimata selle liig kiiret kustutamist?³ Sellest võib saada meis leegitsev armastus tolle Ühe vastu, kes on alati väljaspool meie haaret.⁴

Mida enam me otsime Jumalat, seda enam võime jõuda selle hämmastava avastuseni: Jumal on see, kes otsib meid esimesena. Prohvet Hosea raamatus räägib Jumal oma inimestega nagu mees räägiks oma armastatuga: «Vaata, ma meelitan teda, viin ta kõrbe ja räägin tema

¹ Me oleme üks inimperre, kes elab samal planeedil; seepärast lasub meie kõigi peal ühine vastutus loomise ja keskkonna eest.

² “Jumal, sina oled mu Jumal, sind ma otsin vara. Sinu järele januneb mu hing, sind ihaldab mu ihu nagu kuiv ja põuane maa, kus pole vett” (Psalm 63:1). “Minu hing igatseb sind öösel, vaimgi mu sees otsib sind” (Jesaja 26:9)

³ Meil võib olla kiusatus rahuldada oma soovid pealiskaudsel viisil. Kas ületarbimine ei ole mitte viis vältida mõnda probleemi, mida me kardame lõpuni mõelda?

⁴ Neljandal sajandil laulis püha Gregorius Nazianzen Jumala müsteeriumist: “Oo sina, Üks, kes on kõigist üle, kuidas sind kutsuda teise nimega? Milline hümn võiks sind laulda? Ükski sõna ei kirjelda sind... Universaalne igatsus, kõigi ägamine püüdleb sinu poole.” Ning samal ajal kirjutas püha Augustinus: “Igatsuse läbi suurendab Jumal iha. Iha läbi õõnestab ta hinge. Hinge õõnestades võimaldab see tal ihaldada.

meele järgi.» Seejärel ta lisab: «Ja ma kihlan sind enesele igaveseks ajaks, ma kihlan sind enesele õiguse ja kohtu pärast, armastuse ja halastuse pärast.»⁵

Jeesuses saab sellest Jumala soovist inimolendi näol luust ja lihast reaalsus.⁶ Kristus tahtis igaveseks meie kõrvale jääda ning ta maksis selle eest suurt hinda: surres ristil, laskus ta kõige madalamale astmele, muutudes süütuks, keda on igasuguse põhjusega taga kiusatud. Ja nüüd, surnuist üles tõusnud, annab ta meile edasi Püha Vaimu, seda nähtamatut kohalolekut, mis tõmbab meid Jumala täielikkuse poole.

MEIE IHADE JÄRJESTAMINE

Inimese süda voolab üle lõputu hulga soovide ja pürgimuste poolt: me tahame niivõrd paljusid erinevaid asju, mõnikord isegi vastuolulisi. Kuid samas me teame, et me ei saa teha või omada kõike, mida tahame. Kuid selle asemel, et viia meid kurva alla-andmiseni, võib see teadmine meid hoopis vabastada ning aidata meil elada kergema südamega.⁷

Jah, meie soovide järjestamine on väga oluline. Nad ei ole kõik halvad, kuid kõik ei ole ka head. Me peame õppima kannatlikult valima, milliseid neist järgida esmajärjekorras ja millised neist kõrvale jätta.

Otsustada millised pürgimused tõsta esiplaanile, pöörata tähelepanu sellele, mis peitub sügaval meie sisemuses – see ongi üks viis kuulata Jumala häält. Jumal räägib meiega muuhulgas ka läbi meie soovide. Meie ülesandeks jääb tema häälte eristamine niivõrd paljude sisemiste häälte vahelt.⁸

JUMALA SOOVI ÄRATAMINE MEIS ENDIS

Laskem endas ärgata kõigest igatsustest sügavaim: iha Jumala järele!

On tõsi, et imetluse vaimu ei ole kerge elus hoida kuna meie ühiskonnad väärtustavad ennekõike tõhusust ja kiiret sooritust. Ometigi teeb Püha Vaim meis märkamatu tööd justnimelt pikkadel vaikushetkedel, mil tundub, et midagi ei toimu.

⁵ Hoosea 2:16, 21

⁶ Ühel päeval palus Jeesus naiselt kaevu ääres: “Anna mulle juua!” (Johannese 4:7). Loo järg näitab, et tegelikult janunes ta Jumala kingi edasiandmise järele. Ristil ütles ta taas: “Mul on janu.” (Johannese 19:28). Kas see janu ei võiks tuleneda Jeesuse ülimast soovist anda elu ning seeläbi anda edasi Jumala kingitust?

⁷ Kas ei ole esmaoluline õppida läbi saama meie ebatäiuslike ja ettearvamatute eludega? Kõrge elustandardiga ühiskonnad otsivad tihtipeale viise selle reaalsuse peitmiseks. Peamiseks mureks saab seega oma haavatavuse peitmine, unustades asjaolu, et sisemised puudujäägid, kannatused ja surm on samuti üks osa elust.

⁸ “Ma tänan Issandat, kes mulle on nõu andnud; isegi öösiti manitseb mind mu süda” (Psalm 16:7)

Osata oodata... Olla lihtsalt kohal, ilma igasuguse põhjusega. Põlvitada maas, teadvustades, et Jumal on siinsamas. Avada meie käed vastuvõtlikkuse märgina. Vaikus olemine on juba iseenesest Jumala poole avatuse väljendus.

Jumalateenistuse ja meditatsiooni traditsioon on olnud osa Aasia kultuuridest juba pikki sajandeid. Kas ilmalikustamise poolt mõjutatud kristlased võiksid leida julgustust oma palve uuendamiseks nende tavade najal? Liturgiatel ja kogunemistel võib sissepoole pöördumine olla kombineeritud kogukondliku ja piduliku mõõtega.

JAGADA SEDA MIS MEIL ON

End Jumala janust juhtida laskmine ei tähenda, et me võime end ümbritseva maailma probleemidest ära lõigata. Hoopis vastupidi – see janu lükkab meid tegutsema selle nimel, et teised saaksid tulu loodu viljadest ning leida elurõõmu.⁹

Meie soovide järjestamine, endale tunnistamine, et me ei saa kõike, mida tahame, aitab meil vältida enda rikkuste monopoliseerimist.¹⁰ Juba neljandal sajandil ütles Püha Ambrosius: «See ei ole sinu omand, mida sa jagad vaestele; sa annad neile lihtsalt tagasi selle, mis neile kuulub.»

Õppides seda, et me ei saa kõike omada, hoiame end ära isolatsioonist. Materiaalset heaolu saadab tihtipeale endasse tõmbumine ning tõeliste sidemete kaotamine. Selleks, et asjad oleks teisiti, ei lähe väga palju vaja.¹¹

Paljud jagamise initsiatiivid on meie käeulatuses: toetavate võrgustike arendamine; solidaarse majanduse eelistamine; immigrandide vastuvõtmine; reisimine mõistmaks teiste kultuuride ja teiste inimeste olukorda seestpoolt; linnade-, külade- ja kogukondade-vahelise koostöö edendamine, aitamaks neid, kes on raskustes; uute tehnoloogiate kasutamine, loomaks omavahelise abi võrgustikke...

Me peame olema ettevaatlikud ja mitte laskma end tuleviku pessimistlikust nägemusest haarata või kesken-

⁹ Usk ei puuduta üksnes religiooni. Ükski elu kvaliteeti puudutav aspekt ei saa meid ükskõikseks jätta. Teaduslikud uurimused, kunstiline väljendus, poliitika, ametiühingud või sotsiaalne pühendumus võivad olla viis teenida Jumalat. Õppimine või õpetamine, inimlik ärijuhtimine, andumine oma perekonnale, meie sõpruste laiendamine – see kõik võib aidata ette valmistada Jumala Kuningriigi tulekut.

¹⁰ Ülemaailmse majanduliku ja finants-süsteemi ümbertegemine ei ole võimalik muutusteta inimeste südameis: kuidas saakski panna aluse õiglasemale süsteemile nii kaua kuni mõned soovivad jätkuvalt suurendada oma rikkusi teiste inimeste arvelt?

¹¹ Kui meie vennaskond valmistab ette noortekohtumisi “usalduse palverännaku maa peal” etappidena erinevate kontinentide suurlinnades, kutsume me üles tuhandeid perekondi võtma enda juurde vastu ühe või mitu noort, keda nad ei tunne ja kellega nad ei pruugi isegi rääkida sama keelt. Ning me näeme, et inimese südameis peituvat headust avaldamiseks ei ole palju vaja.

duda halbadele uudistele. Sõda ei ole paratamatus.¹² Austus teiste suhtes on hindamatu õnnistus rahu rajamiseks. Kõige rikkamate riikide piirid peaksid muutuma avatumaks. Õigluse kasvamine maa peal on võimalik.¹³

Analüüsid ja üleskused õigluse ja rahu edendamiseks on arvukad. See, mida jääb vajaka on vajalik motivatsioon, minemaks headest kavatsustest edasi.

Evangeelium kutsub meid üles lihtsusele. Valides elu lihtsuses avame me oma südame jagamisele ja Jumalast tulevale rõõmule.

SÜVENDADA USALDUST JUMALASSE

Samal ajal, kui usk tundub kaduvat paljudest ühiskondadest, on taassündimas vaimne igatsus. Me peame leidma õiged sõnad, mis oleksid piisavalt lihtsad, avamaks teistele selle usu, mis meile elu annab.

Paljud inimesed ei suuda uskuda, et Jumal neid isiklikult armastab. Mõnedele on liialt paljud katsumused muutnud Jumala usaldamise võimatuks.¹⁴ Kuidas me saaksime selgemalt väljendada seda, et Jumal võtab kahtlust ja mässu absurduse vastu väga tõsiselt?¹⁵ Isegi Jeesus jagas kannataja-

¹² Kahtlustele ja möödalaskmistele vaatamata on 21. sajandi algust märgistanud üha kasvav rahvusvahelise teadlikkuse kinnitus ning inimsuhete intensiivsema korralduse otsing: avaliku arvamuse mobilisatsioon, püüdlused vastata üheskoos väljakutsetele (kliima, keskkond, tervis, majandus)... Üha kasvav vastastikune sõltuvus rahvaste vahel võib tekitada hirme, tuua esile identiteedi reaktiivset kaitsmist. Kuid kas sellest ei võiks saada ka rahu tagatis?

¹³ Igal aastal sureb ikka veel üheksa miljonit alla 5-aastast last ja 29% lastest, kes arengumaades ellu jäävad kannatavad alatoitumuse all. See on vastuvõetamatu. Samal ajal tuleks rõhutada asjaolu, et tänu Lapse Õiguste Konventsioonile, mis sai ühehäälselt toetust Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni assamblee poolt aastal 1989, on laste kohtlemine palju muutunud: rahvusvaheliselt kooskõlastatud pingutuste tulemusena on laste suremus ja alatoitumus vähenenud pea 30% võrra viimase kahekümne aasta jooksul.

¹⁴ See ei kehti kõigi puhul, kes on läbinud suuri katsumusi. Mulle meenub üks noormees, keda ma kohtan vahetevahel Taizés. Tal on üha süvenev ravimatu haigus. Ta kannatab väga palju. Juba praegu kaovad tema jaoks paljud võimalused täisväärtuslikkule elule. Sellegipoolest jääb tema pilk ja kogu tema hoiak üllatavalt avatuks. Ühel päeval ta ütles mulle: "Nüüd ma tean, mida tähendab usaldus. Enne ei olnud mul seda vaja, kuid nüüd on." Ta lisas ühes mulle saadetud kirjas: "Ma ei tohi lasta oma haigusel hõlvata kogu mu tähelepanu." Seepeale ma ütlesin endale: kui see noormees vaid teaks kuivõrd tema sõnad aitavad mul edasi minna ja kuivõrd paljusid inimesi ta oma hoiakuga aitab. Temas on justkui väga alandlik, kuid tõeline peegeldus Ülestõusmise müsteeriumist.

¹⁵ Kõigist Piibli raamatutest ja isegi kõigi teiste religioonide pühadest raamatutest väljendab Iiobi raamat ehk kõige jõulisemalt ühe süütu inimese kannatusi. Iiob mõistab hukka eluagse kannatuse absurdust ja ta kaebab maailma üle, kus oleks olnud parem üldse mitte sündida. Kuid isegi oma vägivaldses mässus räägib ta Jumalaga. Ta ei saa vastuseid kõigile oma küsimustele, aga ta leiab rahu kokkupuutes Jumalaga.

MU HING JANUNEB JUMALA JÄRELE (PSALM 63)

te valu, karjatades ristil: «Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?»¹⁶

Paljud lapsed kasvavad üles ilma, et keegi oleks neile kunagi öelnud, et Jumal armastab neid. Millised noored võiks neid saata teel usu poole?

Saades täiskasvanuks kaotavad nii mõnedki ühenduse kristliku kogukonnaga. Tihtipeale ei tulene see isegi teadlikust otsusest vaid asjaolude reast, mis on pagendanud usu prioriteetide redeli alumistele astmetele. Kuidas saaksid sõbrad aidata uuendada üksteise suhteid kohaliku usklike kogukonnaga?

Vahetevahel suureneb kuristik usu ja teistel aladel omandatud teadmiste vahel. Usk, mis jääb lapsepõlves äraõpitud lausete tasandile, ei suuda seista silmitsi täiskasvanud olemise küsimustega. Me võime leida õnne, süvendades oma teadmisi usu müsteeriumist, igal etapil meie elus.¹⁷

MEIE JULGUSE UUENDAMINE

Jumal kutsub meid üles muutma maailma suurema ambitsiooni ja sügavama inimlikkusega.

Vanemad inimesed võivad julgustada nooremaid. Noored põlvkonnad ei ole võimetumad kui nende eelkäijad.

See muutus peab alguse saama meis endis: me peame laskma ülestõusnud Kristusel muuta meie südameid ning lubama Pühal Vaimul end juhtida sügavasse vette, et me saaksime julgelt suunduda tulevikku.

Tundkem rõõmu sellest janust, mille Jumal on meisse pannud. See annab meile uut elujõudu. «Tule! Ja januneja tulgu! Kes tahab võtku eluvett ilma tasuta!»¹⁸

f. Alois

¹⁶ Markuse 15:34

¹⁷ Selleks on palju erinevaid viise: Piibligrupid, igapäevane Piibli lõigu lugemine, aeg vaikuses, koolitus kogudustes, teoloogia osakondade ja teiste Kiriku institutsioonidega koostöös korraldatud õpe, kursused interneti teel...

¹⁸ Johannese ilmutus 22:17

我的心
灵渴望
慕上主

Euroopas, kuid ka teistes maailma osades tõuseb see küsimus üha teravamalt esile.

Kakskümmend aastat tagasi, vahetult enne suuri muudatusi Euroopas, õnnestus meil läbida mitmeid takistusi ning valmistada ette kaks noortekohtumist Kesk-Euroopas:

– ida ja lääne kohtumine Pécsis, Ungaris. Noorte kogunemise ajal tõusis «raudkardin» Ungari ja Austria vahelt.

– Euroopa kohtumine Wrocławis, Poolas. Selle kohtumise ettevalmistuste ajal langes Berliini müür, mis lubas 50 tuhandel noorel üle terve kontinendi kohtuda esmakordselt vabaduse valguses.

Wrocławis ütles vend Roger osavõtjatele: «Selle aasta jooksul on mitmed rahvad näinud raudkardina langust ning samal ajal on langenud ka hirmu ja alanduse müürid. Seega on möödunud nädalate jooksul väga paljud palvetanud rahvaste vabaduse eest päeval ja öösel.»

Kakskümmend aastat hiljem, aastal 2009 tulid noored kokku kolmel kohtumisel: Vilniuses (Leedus) maikuu, Pécsis (Ungaris) oktoobris ja detsembris lõpus Poznanis (Poolas) Euroopa Kohtumisel.

Sellel puhul tahaksime me endalt küsida: kas me mõtiskleme piisavalt vabaduse tähenduse üle tänapäeva Euroopas ja ka mujal maailmas? Iga noor võiks end küsitleda: Mida teed sina oma vabadusega?

Hiinas kohtasime me kristlasi, kes on väga teadlikud sellest, milline aare Piibel on.¹ Nii mõnedki sooviksid seda rohkem lugeda, aga see ei ole alati lihtne. Nendega koos tuletame seega meelde kaks alljärgnevat lähenemise viisi:

– Piibli südamis leidub Jumala armastust. Jumala ja inimlikkuse vahel algab kõik esimese armastuse värskusega; seejärel kerkivad esile takistused ning isegi truudusetus. Kuid Jumal ei väsi armastamast, ta jätkab alati oma inimeste otsingut. Piibel on lugu Jumala truudusest.

– Jumal annab end meile läbi Kristuse: tema on Jumala Sõna. Kui me loeme Piiblit, siis me kohtume temaga, me kuuleme tema häält, me astume temaga isiklikku suhtesse.²

Lugemisel võib meelde jääda ainult üks sõna. Oluline on panna see praktikasse. Sellisel viisil võime seda üha paremini mõista.

Hiinas me palvetasime ka koos nende kristlastega, kes on harjunud laulma Taizé laule nende oma keeles. Mõned küsisid meilt, milline on parim viis ühise palvuse korraldamiseks. Me jagasime neile mõned praktilised soovitusel, mis tulenevad meie vennaskonna pikast kogemusest. Muidugi peavad need olema kooskõlas iga kohaliku Kiriku omapäradega:

• Muutke palvuse koht külalislahkeks kasutades lihtsaid vahendeid, et ta oleks kooskõlas jumalateenistusega

• Tehke kindlaks, et palvus kulgeb lodusalt: laulud, psalm, lugemine, laul, vaikus (8 kuni 10 minutit), eestpalved, Meieisa palve, lõpupalve, laulud.

• Palvuse ajal lugege ette lihtne ja lühike Piibli lõik, jättes keerulisemad tekstid väljaspool palvust jääva selgitava katekismuse ajaks.

• Laulge korrates ühte lauset Kirjutistest või traditsioonist, laskmaks tal juurduda meie sisemusse. Lauldud lause jääb kergesti meelde ning võib meid saata nii päeval kui ka öösel.

• Kasutage lihtsat sümbolikat: näiteks reede õhtuti asetage risti ikoon põrandale. Igauks võib ligi astuda ning asetada oma lauba ristile, väljendades selle liigutusega, et nad usaldavad omaenda koormad ja maailma kannatused Kristusele. Laupäeva õhtul võib lugeda ülestõusmise Evangeeliumi samal ajal kui lapsed süütavad eelnevalt laiali jagatud väiksed küünlad, andes sel viisil kõigile edasi lihavõtte valgust.

¹ Üle terve maailma võib leida näiteid sellest, kuidas Piiblit on armastatud, kuidas ta on tunginud inimolendi sügavusse ja kuivõrd kaugele see armastus võib viia. Lätis, aastal 1940, arreteeriti üks Viktori-nimeline preester ühel päeval selle eest, et tal oli Piibel. Režiimi agendid viskasid Piibli maha ja käksid preestril selle peal trampida. Ta põlvitas maha ja suudles raamatut. Mispeale ta mõisteti kümneks aastaks sundtööle Siberisse.

² Rääkides pühadest tekstidest ütles üks Filipiinide piiskop: “Jumal räägib, kuid ta kuulab samaaegselt, eriti leski, orbe, taga kiusatuid, vaeseid, kellel pole häält. Seega, mõistmaks Jumala Sõna, peame me õppima kuulama Jumala tegusid.”

Mõned usalduse palverännaku etapid aastal 2010

Vend Alois läheb koos teiste vendadega...
 ...Portugali: kohtumine Portos,
 13-16 veebruaril
 ...Bosnia ja Hertsegoviinasse: Sarajevo,
 3-5 septembril
 ...Norrassa: Oslo ja Trondheim,
 17-19 septembril

Rahvusvahelised noortekohtumised
 Viies Aasia kohtumine leiab aset
 Filipiinidel, Manilas, 3-7 veebruaril 2010
 Kohtumisel Poznanis kuulutatakse välja,
 kus leiab aset...
 ...teine rahvusvaheline kohtumine Ladina
 Ameerikas, 8-12 detsembril 2010
 33. Euroopa Noortekohtumine, 28
 detsember - 1 jaanuar 2011

Poznani kohtumise puhul saadud sõnumid:
 Vaata lehekülge <http://www.taize.fr>